

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010419
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému W. Y. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 4. mája 2016 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/125/2015 zo dňa 11. novembra 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/125/2015 zo dňa 11. novembra 2015 bol obžalovaný W. Y. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 24. januára 2015 okolo 19.00 hodiny na chodbe bytového domu na E. E. č.XA/X, pred bytom č. X v W. si pýtal od tam stojaceho a fajčiaceho poškodeného K. C. cigaretu, čo mu poškodený odmietol dať, vzápätí medzi obžalovaným a poškodeným K. C. došlo k slovnej hádke, na čo obžalovaný poškodeného fyzicky napadol tak, že ho udrel päšťou do tváre, pričom poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný ležiaceho udieral päšťami do hlavy, hrudníka, kopal do nôh, pričom keď od ležiaceho poškodeného sa pokúsila obžalovaného odtiahnuť svedkyňa P. B., tejto sa obžalovaný vytrhol, pribehol k poškodenému a skočil mu na pravé chodidlo, pričom poškodenému spôsobil zlomeninu 2. a 3. záprstnej kosti pravej nohy, pomliaždenie ľavej strany hrudníka, pomliaždenie a podkožný krvný výrok ľavej očné, natiahnutie ľavej slabiny, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného osem týždňov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný W. Y. odsúdený podľa 155 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd poškodeného K. C. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o občiansko-právnych veciach.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho bezprostredne po jeho vyhlásení napadla odvolaním prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátorka“) pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste a ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch svojho odvolania prokurátorka uviedla, že nebolo jednoznačne zistené (práve vzhľadom na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní motív lúpeže popieral, na rozdiel od prípravného konania, kde sa ku skutku priznal, dokonca uviedol, čo urobil s odcudzenými peniazmi v čase, keď vec šetrila polícia a ako odcudzené peniaze minul) a bez pochybností preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal tak, ako je popísaný v obžalobe, pretože sám poškodený sčasti zmenil svoju výpoveď oproti obsahu trestného oznámenia a obsahu výpovede poškodeného po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia a podstatná časť svedkov sa k priebehu fyzického napadnutia a okradnutia

poškodeného vôbec nevedela vyjadriť, pretože v tom čase sa na mieste činu alebo v jeho blízkosti nenachádzala. Prokurátorka ďalej uviedla, že po niekoľkohodinovom požívaní alkoholických nápojov svedkovia V. R., W. R., W. R. a Q. T. sa nepamätali ako ich stretnutie skončilo, kto prvý od R. odišiel, ohľadne toho ako jednotlivé osoby prispeli na kúpu alkoholu. Prokurátorka ďalej poukázala na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že dňa 24.1.2015 nemal žiadne peniaze, preto na nákup alkoholu neprispel, predpoludním ho poškodený K. C. poslal kúpiť víno. W. vybral 5 Eur a odovzdal ich obžalovanému, ktorý víno zakúpil a výdavok vrátil poškodenému. Nasledovalo niekoľkohodinové požívanie alkoholu v byte R., všetci boli ovplyvnení alkoholom, skladali sa s výnimkou obžalovaného na ďalší alkohol a medzi 18.00 a 19.00 hod. vyšiel poškodený prvý z bytu R.. Prokurátorka uviedla, že poškodeného nasledoval obžalovaný, na chodbe obytného domu mali nedorozumenie, no podľa vyjadrenia obžalovaného nie kvôli cigaretám alebo peniazom. Prokurátorka poukázala na to, že obžalovaného prvý udrel poškodený a obžalovaný mu úder vrátil. Poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný opakovane udieral a kopal, a keď ho odťahovala od poškodeného svedkyňa P. B., ktorá prišla na miesto neskôr, obžalovaný sa jej vytrhol a skočil poškodenému na chodidlo pravej nohy. Prokurátorka ďalej poukázala na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní lúpežný motív napadnutia poškodeného oproti priznaniu v prípravnom konaní poprel, nakoľko mal strach, že dostane osem rokov. Poškodený K. C. na hlavnom pojednávaní oproti trestnému oznámeniu a jeho výpovedi po vznesení obvinenia sčasti zmenil výpoveď v tom zmysle, že na hlavnom pojednávaní neuvádzal, že obžalovaný na chodbe obytného domu po tom, čo si pýtal od poškodeného cigaretu, pýtal aj 10 Eur. Na hlavnom pojednávaní po výslovej otázke prokurátorky, či okrem cigarety chcel obžalovaný od neho aj niečo iné, poškodený odpovedal, že sa mu zdá, že chcel od neho drobné peniaze, na čo poškodený reagoval tak, že obžalovanému povedal, že drobné peniaze mu nechal ako výdavok, keď mu predpoludním dával peniaze na víno. Poškodený počas prípravného konania aj na hlavnom pojednávaní opakovane uviedol, že si nepamätá moment, kedy mu zo zadného vrečka, zapnutého na suchý zips, zmizli peniaze. Poškodený necítil, že by ho ležiaceho obžalovaný prehľadával a skutočnosť, že mu boli peniaze odcudzené zistil až po odchode príslušníkov polície. Podľa názoru prokurátorky z výsluchu poškodeného vyplýva, že dôvodom napadnutia bolo práve to, že obžalovaný chcel od poškodeného najskôr cigaretu a potom drobné peniaze. Prokurátorka s poukazom najmä na výpoveď poškodeného, z ktorej vyplýva lúpežný motív jeho fyzického napadnutia má za to, že je potrebné právne kvalifikovať predmetný skutok ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m/ Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby, pre výkon ktorého obžalovaného zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň obžalovanému W. Y. uloží podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v strede zákonného rozpätia.

K odvolaniu prokurátorky sa obžalovaný sám a ani prostredníctvom svojho obhajcu do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. vo výroku o vine a treste a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že uzná obžalovaného W. Y. za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby a na jeho výkon ho zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd obžalovanému uložil ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v strede zákonného rozpätia.

Obžalovaný W. Y. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedli, že podľa ich názoru nebolo v konaní preukázané, že by došlo k naplneniu zločinu lúpeže zo strany obžalovaného, a preto navrhli odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 18. marca 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 4. mája 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátorky vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného W. Y., o svedecké výpovede K. C., P. B., P. X., V. R., W. R., Q. T., W. R., J. M. R., Bc. Q. W., R. W., V. A., V. M., Q. K., ako aj o listinné dôkazy, a to znalecký posudok z odboru zdravotníctva V. Ladislava A., z odboru psychiatrie V. V. V., správami o povesti na obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o vine obžalovaného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Obžalovaný W. Y. bol okresným súdom správne uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 4 rokov a hornou hranicou vo výmere 10 rokov. Obžalovaný svojim protiprávnym konaním inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

K námietke prokurátorky ohľadne právnej kvalifikácie skutku ako obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. odvolací súd uvádza, že zo žiadneho podstatného dôkazu v predmetnom konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný použil násilie v úmysle zmocniť sa finančných prostriedkov poškodeného a spôsobil mu tým ťažkú ujmu na zdraví. Poškodený K. C. vo svojej výpovedi vyjadril len domnienku, že zrejme mu peniaze zobral obžalovaný. Z výpovedí svedkov W. R., W. R. a Q. T. vyplynulo, že u poškodeného žiadne peniaze v sume 25 Eur nevideli. Navyše okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že sám poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný W. Y. od neho predtým, ako ho fyzicky napadol, nežiadal žiadne peniaze, pričom skutočnosť, že mu majú chýbať peniaze zistil až po tom, čo bol doma, keď sa ho jeho družka spýtala, kde má peniaze.

Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd, vychádzajúc z náležite zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu obžalovanému W. Y., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák. Okresný súd správne pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Správne pritom pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím i na mieru ich závažnosti vychádzal zo zákonnej dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky. Obžalovaný W. bol doteraz sedemkrát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn.1T/150/2014 zo dňa 28.10.2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa §

212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol doteraz päťkrát priestupkovo riešený. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov, teda pri dolnej hranici zákonnom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného, jeho sklon k páchaniu trestných činov a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného W. Y. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a spôsobe jeho výkonu, na podklade jej odvolania, a preto odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.